

danne Forhold paa den Egn, at der ikke kunde etableres et fornuftigt Samarbejde mellem de to Baner: Ryomgaard—Gerrild, som har været i Drift et Aars Tid, og den Bane fra Gerrild til Grenaa, som der er Tale om i det foreliggende Lovforslag. Jeg kan ikke tænke mig, at der ikke skulde kunne blive et saadant Samarbejde, at det skulde kunne blive til Fordel baade for dem, der har faaet en Bane anlagt, og for dem, der søger at faa den anden Stump anlagt, det vilde ogsaa være heldigt for Staten, som er stærkt interesseret i en fornuftig og hensigtsmæssig Drift. Jeg betragter det i hvert Fald som givet, at Stationsforholdene ved Gerrild bliver saaledes, at der ikke lægges nogen som helst Hindring i Vejen for den gennemgaaende Trafik; det vilde være temmelig meningsløst, hvis Forholdene skulde blive saa grelle. Men Ministeren og lokalkendte Repræsentanter i Folketinget har gjort gældende, at der vilde blive et vist Fællesskab i Driften, og naar jeg her paa mit Partis og egne Vegne anbefaler Lovforslaget, som det foreligger, er det under den Forudsætning, at der ogsaa af Ministeriet og Staten gøres alt muligt for, at et saadant Samarbejde i Driften bliver hensigtsmæssigt og praktisk baade for dem, der skal bruge Banen, og for Kommunerne, der er Aktieejere, og for Staten. Banen er forberedt i selve Jernbanekommisionen. Der var et enkelt Medlem af dette Ting, det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn), der indtog en Særstilling og ikke var tilstrækkelig fornøjet med, at den blev, som den øvrige Kommission mente, der skulde staa i Loven, nemlig en Bane fra Ryomgaard til Gerrild, eventuelt til Grenaa. Han mente ikke, at man tog tilstrækkelig Hensyn til den lille By Grenaa, og mente, at man skulde slaa fast straks, at det skulde være en Bane fra Ryomgaard over Gerrild til Grenaa. Man kom til Slut til det Resultat, at Banen skulde eventuelt gaa til Grenaa, men der har imidlertid vist sig større Vanskelighed, end man havde tænkt sig, saa at kun det første Stykke af Banen er gennemført. Efter det foreliggende Lovforslag vil der i alt Fald blive en Løsning paa Spørgsmaalet, haaber jeg. Om det Andragende, der er indbragt af det ærede 4de Medlem for 7de

Kreds (Døcker), oplyser noget nyt, hvad det ærede Medlem mente, og at der som Følge deraf er Grund til Udvalgsbehandling, er det naturligt og rigtigt at tage under Overvejelse, men i Henhold til det ærede Medlems Udtalelser kan man gøre Regning paa, at man temmelig hurtig kan komme til en Ordning, hvorved Banen føres helt igennem fra Ryomgaard over Gerrild til Grenaa, og hvorved Driftssamarbejdet mellem de to Baner bliver saaledes, at Hindringerne for, at man kunde faa Bevillingen under eet, bliver fjernet til Gavn for Aktiejerne. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Rotthøll: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til den første ærede Taler. Og saa jeg maa anerkende, at Ministeren vistnok har handlet rigtigt ved at forelægge dette Lovforslag, der jo i og for sig ikke er nogen Udvidelse af Jernbaneloven, da der paa denne staa: Anlæg af en Jernbane fra Ryomgaard til Gerrild, eventuelt til Grenaa. Naar den ikke er blevet anlagt til Grenaa, er Grunden ganske vist den, at Grenaa By selv har stillet sig noget vrangvillig. Havde den i Tide været klar paa, hvor dens Interesser laa, vilde den have bevilget det nødvendige Tilskud, og Banen var da ført til Grenaa. Jeg mener i og for sig ikke, at man skal nægte at fremme Lovforslaget. Jeg er dog taknemmelig for det ærede Medlems Udtalelse om, at man bør undersøge Sagen nærmere i Udvalg. Der er nemlig et Punkt, over hvis Betydning jeg ikke er ganske klar. Man vil jo give den foreslaaede Bane en Særstilling, for saa vidt man vil gaa udenfor Bestemmelsen i Jernbaneloven af 1908 om, at der kun maa gives Koncession til 4 Baner aarlig med Statstilskud. Men her siger man, at denne Bane eventuelt skal være den 5te. Det er jeg noget betænkelig ved. Man siger ganske vist, at denne Bane staa paa Jernbaneloven som en eventuel Bane og derfor har et vist Krav paa ikke at blive sat ned i Rækken. Men man maa jo erindre, at det for saa vidt er de paa-gældendes egen Skyld, om den kommer ned i Rækken. Dette Punkt vil jeg gerne henlede Udvalgets Opmærksomhed paa. I øvrigt vil jeg indrømme, at det er et Lov-